

**REGIONALNA IZBA OBRACHUNKOWA
w POZNANIU**

Uchwała Nr 22/1891/2011

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

z dnia 16 listopada 2011 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zmianami) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

postanowień zawartych w § 1 pkt 2 lit. e tiret pierwsze uchwały Nr X/71/2011 Rady Gminy Zaniemyśl z dnia 17 października 2011 r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 21 października 2011 r. Rada Gminy Zaniemyśl, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 5 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, określiła wysokość stawek podatku od nieruchomości na terenie Gminy Zaniemyśl.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie art. 61 § 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) zawiadomiła przedstawiciela Gminy Zaniemyśl o wszczętym postępowaniu w odniesieniu do uchwały Nr X/71/2011 Rady Gminy Zaniemyśl z dnia 17 października 2011 r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 16 listopada 2011 r.

Rozpoznając sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Wskazaną uchwałą Rada postanowiła określić wysokość stawek podatku od nieruchomości na terenie Gminy Zaniemyśl, które będą obowiązywać od 1 stycznia 2012 roku.

Jednostki samorządu terytorialnego działają na podstawie i w granicach prawa. Z przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, które zostały powołane w podstawie prawnej badanej uchwały wynika kompetencja rady gminy do określenia w drodze uchwały wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Rada badaną uchwałą określiła w § 1 wysokość stawek podatku od nieruchomości dla gruntów, budynków i ich części oraz budowli. W § 1 w pkt 2 ustalając wysokość stawek rocznych podatku od nieruchomości od budynków i ich części, Rada uzależniła wysokość stawek od rodzaju ich

użytkowania, tj. inne stawki ustalono dla mieszkalnych budynków i ich części, inne stawki dla związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, inne dla związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych oraz inne stawki dla pozostałych budynków i ich części. W tej ostatniej grupie („pozostałe”) Rada rozróżniła trzy kategorie i ustaliła dla nich następującą wysokość rocznych stawek podatku od nieruchomości od 1 m² powierzchni użytkowej:

1. ośrodków wczasowo wypoczynkowych jednostek budżetowych – 7,36 zł,
2. budynków rekreacji indywidualnej – 7,00 zł,
3. pozostałych w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizację pożytku publicznego – 4,50 zł.

Stosownie do przywołanych w podstawie prawnej uchwały przepisów, Rada posiada kompetencje do ustalenia wysokości stawek podatków lokalnych (w tym podatku od nieruchomości).

Natomiast z art. 5 ust. 4 te same ustawy wynika, że Rada może różnicować wysokość stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności rodzaj prowadzonej działalności. Należy stwierdzić, że z przepisu tego wynika możliwość różnicowania stawek podatku jedynie w odniesieniu do przedmiotu opodatkowania.

Rada Gminy Zaniemyśl w badanej uchwale dokonała zróżnicowania w odniesieniu do podmiotów (tj. jednostek budżetowych) zobowiązanych do uiszczania podatku. Stawki podatku uzależniono więc od cechy podmiotowej podatnika, co jest niezgodne nie tylko z art. 5 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ale także z przepisami art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, która stanowi w ust. 1: „Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne”. Takie stanowisko podzielił WSA w Gliwicach – nr sprawy I SA/GI 603/11 z dnia 20 października 2011 r.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
Grażyna Wróblewska
Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.